

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH320041
NAZWA
OBSZARU Jezioro Bukowo

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH320041	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Jezioro Bukowo

1.4. Data opracowania 2003-07	1.5. Data aktualizacji 2025-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-08
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 17 października 2023 r. w spr. soo Jezioro Bukowo (PLH320041)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
16.2526

Szerokość geograficzna
54.3248

2.2. Powierzchnia [ha]:
3263.03

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL42	Zachodniopomorskie
------	--------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
1130			1.56		P	C	C	B	C
1150			1884.2		M	A	B	B	B
1210			1.45		M	C	C	B	C
2110			0.85		M	C	C	C	C
2120			11.06		G	A	B	B	B
2130			47.86		G	B	C	B	B
2180			149.09		M	B	C	B	C
7120			2.29		G	B	C	C	C
7140			16.18		M	C	C	C	C
9110			114.98		G	A	C	A	B
9160			54.7		G	A	C	B	B
9190			108.28		G	A	C	B	B
91D0			152.31		G	B	C	B	B
91E0			198.25		M	B	C	B	C
91F0			7.82		M	B	C	B	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.

- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p				P	M	D			
F	1149	Cobitis taenia			p				P	M	D			
F	1099	Lampetra fluviatilis			p				P	M	D			
P	2216	Linaria loeselii			p	100	400	shoots	P	M	B	B	B	B
M	1355	Lutra lutra			p				P	M	D			
F	1106	Salmo salar			c				P	M	D			
A	1166	Triturus cristatus			p				P	M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja						
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku	Inne kategorie					
					Min	Maks		C R V P		IV	V	A	B	C	D
P		Carex arenaria						C							X
P		Dactylorhiza fuchsii						V				X			
P		Drosera rotundifolia						C				X			X

P		Dryopteris cristata						V			X			
P		Epipactis atrorubens						R						X
P		Eryngium maritimum						R						X
P		Gagea spathacea						V			X			
P		Goodyera repens						V						X
P		Hippophae rhamnoides						V						X
P		Ledum palustre						C						X
P		Listera ovata						V						X
P		Lonicera periclymenum						C						X
P		Myrica gale						R						X
P		Platanthera chlorantha						V						X
P		Polypodium vulgare						C						X
P		Primula elatior						V						X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N08	1.94
N17	6.3
N07	8.66
N01	0.0
N23	0.19
N16	27.17
N06	48.76
N04	1.49
N10	5.12
N12	0.38

Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100
--	-----

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Cały obszar PLH320041 Jezioro Bukowo obejmuje bardzo cenny fragment polskiego wybrzeża - pod względem przyrodniczym i gospodarczym. Obejmuje duże jezioro przymorskie (Bukowo) wraz z mierzejami (Jamna i Bukowa) oraz dwa duże, dobrze zachowane kompleksy leśne (Las Łazowski i Las Iwiciński). Jezioro Bukowo zachowuje naturalny rytm połączenia z morzem poprzez Kanał Szczuczy pełniący funkcję estuarium. Jest to jeden z lepiej zachowanych i słabo zabudowanych odcinków polskiego brzegu morskiego. Do największych walorów tego obszaru należą: rozległe płaty wydmy białych oraz szarych ze stanowiskami rzadkich gatunków (m.in. Inica wonna, mikołajek nadmorski), dobrze wykształcone żyzne lasy (buczyny, grądy i łęgi) ze stanowiskami rzadkich gatunków storczyków, rozległe kompleksy lasów bagiennych (brzezin, borów, olsów torfowcowych i typowych) oraz pomorskich lasów brzoźowo-dębowych z wiciokrzewem pomorskim, pozostałości dawnej kopuły torfowiska wysokiego oraz torfowisk przejściowych z gatunkami charakterystycznymi oraz dużą populacją woskownicy europejskiej. Mimo widocznej ingerencji w przeszłości (osuszania, pozyskiwania torfu, regulacji naturalnych cieków) utrzymywaniu się tych walorów sprzyjają warunki geomorfologiczne, hydrologiczne, glebowe i klimatyczne. Do największych zagrożeń należą procesy naturalne (abrazja, ingresja morska) oraz presja turystyczna (zabudowa i nadmierna penetracja).

4.2. Jakość i znaczenie

Siedliska przyrodnicze z załącznika I Dyrektywy siedliskowej

1130 Estuaria

Kanał Szczuczy jest jednym z 4 ostatnich nieuregulowanych ujść do morza, pomimo antropogenicznej genezy pełni ekologiczną funkcję estuarium (Łabuz 2013, Raport o stanie środowiska 2010). Świadczy o tym także fakt, iż Jezioro Bukowo należy do najbardziej zasolonych jezior lagunowych polskiego wybrzeża. W obrębie kanału nie istnieją żadne sztuczne bariery utrudniające mieszanie się wód, jego brzegi uległy natomiast spontanicznemu unaturalnieniu co pozwoliło na ocenę stanu zachowania B z oceną ogólną C.

1150 Laguny przybrzeżne

Jeziora Bukowo zajmuje powierzchnię 1884,20 ha, maksymalna głębokość wynosi 2,8 m. Jest typowym jeziorem przymorskim o wodach okresowo zasolanych przez wlewy wód z Bałtyku. Dopływy jeziora to liczne rowy melioracyjne, a także ciek naturalny, wśród których najważniejsza jest rzeka Bagiennica oraz Nowy Rów. Kanał Szczuczy pełni rolę odpływu oraz okresowego dopływu wód morskich (Raport o stanie środowiska 2010). Jest to jezioro eutroficzne, otoczone szerokimi szuwarami trzcinowymi i łągiem wierzbowo-topolowym ciągnącym się wąskim pasem po stronie północnej.

W obrębie szuwarów spotyka się elementy wód słonawych np. sitowca nadmorskiego *Bulboschoenus maritimus*. Stan jeziora budzi zastrzeżenia ze względu na duże zagrożenia wynikające z możliwości dopływu zanieczyszczeń i związków biogeny. Jezioro jest odbiornikiem ścieków z oczyszczalni mechaniczno-biologicznej w Dąbkach, przyjmuje również ścieki z okolicznych miejscowości. Zagrożeniem dla jeziora są też spływy obszarowe, gdzie w zlewni jeziora rolniczo użytkowane jest ok. 64 % gruntów. Latem wschodni brzeg jeziora jest ponadto intensywnie użytkowany rekreacyjnie (Raport 2010). Stan ekologiczny wód określono jako zły, decydowały o tym bardzo obfite zakwity fitoplanktonu. Spośród wskaźników fizykochemicznych przekroczone były standardy dobrej jakości w zakresie stężeń fosforu ogólnego i widzialności krążka Secchiego (Raport 2010). Na obniżone oceny stanu zachowania oraz ocenę ogólną miały wpływ obniżone oceny istotnych wskaźników struktury i funkcji (m.in. zubożenie zbiorowisk roślinnych i brak ramienic) oraz zły stan ekologiczny.

1210 Kidzina na brzegu morskim

Siedlisko to tworzą wyrzucane przez fale na plażę nadmorską różne szczątki organiczne – roślinne i zwierzęce, zasilające piaszczyste podłoże w azot i fosfor. Dzięki temu w strefie kidziny pojawiają się naczyniowe rośliny nitrofilne, dające początek dalszym sukcesjom. Na tym obszarze są to przede wszystkim: rukwiel nadmorska, solanka kolczysta. W obszarze ostoi występuje w postaci rozproszonych, niewielkich i kadłubowych płatów co wpłynęło na obniżoną ocenę reprezentatywności (Łabuz 2013 oraz obserwacje własne). Istnieją natomiast dobre perspektywy jego odtworzenia co dało podstawy do oceny stanu zachowania na B. Siedlisko bardzo zagrożone antropogenicznie, zarówno poprzez całkowite usuwanie z plaży szczątków organicznych pochodzących z morza jak i poprzez intensywne wydeptywanie.

2110 Inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych

Na obszarze OZW występują w rozproszeniu, na pograniczu plaży i białych wydmy lub u podnóży abradowanych wydmy szarych. Z reguły są to niewielkie piaszczyste fałdy o szerokości od kilku do 10 metrów występujące w wyraźnym układzie pasowym. Charakterystyczną roślinnością tego siedliska w ostoi „Jezioro Bukowo” jest zespół *Elymo-Ammophiletum arenariae*, o bardzo niewielkim pokryciu roślinności, ubogi w gatunki (z dominacją piaskownicy bądź wydmuchrzycy). Siedlisko silnie pofragmentowane i kadłubowe co znalazło odzwierciedlenie w ocenach. Największym zagrożeniem dla siedliska w obszarze jest presja turystyczna oraz abrazja.

2120 Nadmorskie wydmy białe (*Elymo Ammophiletum*)

Typowe, dobrze wykształcone, paraboliczne wydmy białe w obszarze OZW „Jezioro Bukowo” występują tylko na krótkich odcinkach wybrzeża pomiędzy miejscowościami Unieście i Łazy (na wschód od kanału Jamneńskiego) oraz w rejonie Dąbkowic. Ponadto występują w rozproszeniu, w mniej lub bardziej kadłubowych postaciach, z których najbardziej powszechną są łagodne zbocza abradowanych wydmyowych klifów. Nierzadko stwierdzono także sytuacje zupełnego braku wydmy białych (okolice Unieścia oraz Łaz). Szerokość wałów wydmy białych wynosi od kilku do kilkudziesięciu metrów. Typowym zespołem roślinnym identyfikującym to siedlisko jest zespół *Elymo-Ammophiletum arenariae*, o większym z reguły pokryciu roślinności niż w przypadku siedliska 2110. Poza dwoma kluczowymi dla zespołu gatunkami traw (*Ammophila arenaria*, *Leymus arenarius*) stałymi komponentami wydmy białych tego obszaru są: *Festuca rubra* subsp. *arenaria*, *Lathyrus japonicus* subsp. *maritimus*, *Carex arenaria*, *Artemisia campestris* var. *sericea*, *Hieracium umbellatum* var. *dunense*, *Eryngium maritimum*, *Petasites spurius*. Generalnie stan zachowania siedliska jest niezadowolający. Decydują o tym przede wszystkim bardzo tu widoczne procesy abrazji oraz zniszczenie mechaniczne i zanieczyszczenie związane z presją turystyczną. Te same zjawiska należy także uznać za największe zagrożenia dla siedliska 2120 w OZW „Jezioro Bukowo”.

2130 Nadmorskie wydmy szare

To priorytetowe siedlisko przyrodnicze jest typowym elementem zonacyjnym wybrzeża w OZW „Jezioro Bukowo”. Przybiera ono postać ustabilizowanych wydmy, zarówno silnie kopulastych, lekko falistych czy też stosunkowo płaskich. Wydmy szare występuje z reguły na przedpolu wydmy białych granicząc od strony lądu z różnymi formacjami zaroślowo-leśnymi na wydmach brunatnych. Charakterystycznym rysem obszaru jest występowanie rozległych płatów wydmy szarych w obrębie dawnego poligonu wojskowego na mierzei Jamneńskiej (występują tu niemal na całej szerokości mierzei). Istnieją także fragmenty brzegu pozbawione wydmy szarych z powodu zalesienia i bardzo aktywnych procesów abrazji. Czasem pozostałości wydmy szarych istnieją w postaci kilkumetrowej szerokości płatów na szczycie abradowanych wydmy. Szerokość wydmy szarych w OZW waha się od kilku do nawet ponad stu metrów. Typowym zespołem roślinnym identyfikującym to siedlisko jest zespół psammofilnej murawy *Helichryso-Jasionetum litoralis*. Zrąb roślinności zielonej tworzą tu przede wszystkim: *Carex arenaria* (dom.), *Corynephorus canescens* (dom.), *Helichrysum arenarium*, *Jasione montana* var. *litoralis*, *Ammophila arenaria*, *Artemisia campestris* var. *sericea*, *Hieracium umbellatum* var. *dunense*, *Epipactis atrorubens*, *Eryngium maritimum*. Z reguły dobrze rozwiniętą warstwę mszystą reprezentują głównie: *Rhacomitrium canescens*, *Pohlia nutans*, *Brachythecium albicans*, *Pleurozium schreberii*, *Pseudoscleropodium purum* oraz liczne porosty z rodzaju *Cladonia*. Generalnie stan zachowania siedliska w OZW jest niezadowolający. Decydują o tym przede wszystkim powszechne w obrębie wydmy szarych wydmy gospodarcze bory sosnowe oraz liczne krzewy wprowadzone w celu ich umacniania (m.in.: *Rosa rugosa*, *Salix acutifolia*). Przyczyniają się one do wzrostu tempa sukcesji na wydmach w kierunku borów i zbiorowisk zaroślowych. Innym poważnym zagrożeniem jest presja turystyczna, zarówno niszczenie mechaniczne (wydeptywanie, rajdy quadów) jak i zanieczyszczanie wydmy. Kluczową rolę pełnią tu także procesy naturalne (abrazja).

2180 Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich

Lasy mieszane i bory na wydmach reprezentowane są tu przez naturalne i półnaturalne zbiorowiska. Położone są w głębi mierzei - na zapleczu wydmy nadbrzeżnych, w obrębie tzw. wydmy brunatnych. W zależności od ukształtowania terenu i warunków glebowo-wilgotnościowych w granicach OZW „Jezioro Bukowo” do tego siedliska zaliczają się: bory bażynowe *Empetro nigri-Pinetum*, lasy brzoźowo-debowe *Betulo-Quercetum* oraz łągi czeremchowo-jesionowe *Pruno-Fraxinetum*.

Bory bażynowe na tym obszarze charakteryzują się wyraźnie sztuczną genezą, jednakże wiele płatów ze starszym drzewostanem uległo znacznej stabilizacji i unaturalnieniu. Na strukturę zbiorowiska składa się

czysto sosnowy i jednopiętrowy drzewostan zazwyczaj pozbawiony podszytu oraz krzewów. Stosunkowo ubogie runo budują głównie: *Deschampsia flexuosa* (dom.), *Melampyrum pratense*, *Polypodium vulgare*, *Monotropa hypopitys*, *Moneses uniflora*, *Goodyera repens*, *Pyrola rotundifolia*, *Empetrum nigrum* (sporad.). W warstwie mchów dominują: *Pleurozium schreberii*, *Pseudoscleropodium purum*. Stan siedliska ocenić należy jako zły nie tylko z powodu genezy, zaburzonej i zubożonej struktury ale także przez brak martwego drewna.

Nadmorskie lasy brzoźowo-dębowe w układzie zonacyjnym roślinności nadbrzeżnej zajmują siedliska często sąsiadujące z borami, jednakże w stosunku do nich bardziej uwilgotnione i żyzniejsze (płaskie lub lekko wklęsłe części pasa wydumowego podczas gdy bory bardziej wyniesione jego fragmenty). Pomimo sztucznej genezy obecny stan ich wykształcenia wykazuje wiele cech naturalności. Wielopiętrowy i różnowiekowy drzewostan tworzą: sosna zwyczajna (dom.), brzoza brodawkowata (subdom.), dąb szypułkowy (subdom.), w domieszcze topola osika i olcha czarna. Bujny podszyt oraz warstwę krzewów budują m.in.: *Populus tremula*, *Sorbus aucuparia*, *Frangula alnus*, *Ribes alpinum*, *Rubus caesius*, *Rubus idaeus*, *Lonicera periclymenum*. Runo obfituje w gatunki lasowe oraz borowe, przede wszystkim: *Polypodium vulgare*, *Oxalis acetosella*, *Convallaria majalis*, *Veronica chamaedrys*, *Deschampsia flexuosa*, *Maianthemum bifolium*, *Dactylis glomerata*, *Mycelis muralis*, *Fragaria vesca*, *Solidago virgaurea*. Stan siedliska oceniono jako niezadowalający głównie z powodu dominacji sosny w drzewostanie oraz ubogich zasobów martwego drewna.

Łęgi czeremchowo-jesionowe w OZW występują sporadycznie w wyraźnie zubożonej postaci. Zajmują one obniżenia terenu w sąsiedztwie wilgotnych postaci *Betulo-Quercetum*. Drzewostan tworzy olsza czarna z domieszką brzozy brodawkowatej i osiki. Silnie rozwiniętą warstwę krzewów tworzą: *Padus avium*, *Sorbus aucuparia*, *Sambucus nigra*, *Ribes alpinum*. W bujnej warstwie zielnej dominują gatunki nitrofilne: *Urtica dioica*, *Geranium robertianum*, *Rubus caesius*, *Rubus idaeus*, *Humulus lupulus*. Stan siedliska oceniono jako zły z powodu kadłubowego wykształcenia oraz ubogich zasobów martwego drewna.

Największymi zagrożeniami dla siedliska 2180 w OZW „Jezioro Bukowo” są: presja turystyczna (zabudowa oraz zanieczyszczanie) oraz neofityzacja (m.in. *Padus serotina*).

7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji
Pozostałością torfowiska wysokiego typu bałtyckiego jest „kopuła” w oddziale 679 (rezerwat Łazy). Obecny zły stan torfowiska jest efektem dawnego odwodnienia i eksploatacji torfu. W obrębie torfowiska niewielką powierzchnię zajmują typowe mszary oraz zarośla z woskownicą. Całość w znacznym stopniu porośnięta jest przez krzewy i drzewa co wraz zaburzeniem warunków wodnych należy do najpoważniejszych zagrożeń dla siedliska (Herbichowa i inni 2010).

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)
Zaliczono tu torfowiska położone w rezerwacie „Łazy”, na niewielkim obszarze także w kompleksie Iwęcino. Identyfikują je następujące zespoły roślinne: *Rhynchosporium albae*, *Sphagno recurvi-Eriophorum angustifolii*, *Caricetum lasiocarpae*, *Calletum palustris*. Z reguły są silnie zubożone, z dominacją trzęślicy modrej lub trzciny pospolitej oraz torfowcami w warstwie mszystej, z wyraźnymi oznakami eutrofizacji. Do innych zagrożeń należy ekspansja drzew i krzewów, szczególnie wierzby szarej oraz brzozy. W obręb tego siedliska wchodzi także część zarośli z woskownicą europejską.

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*)

Siedlisko w ostoi dobrze zachowane, budowane w znacznej mierze przez wiekowe drzewostany zasadniczo pozbawione zaburzeń. Zazwyczaj jednopiętrowy drzewostan tworzy buk zwyczajny z niewielką domieszką dębu szypułkowego. Ubogie runo budują przede wszystkim: śmiatek pogięty, kosmatka owłosiona oraz borówka czarna. Odnowienie naturalne buka pojawia się sporadycznie. Osobliwością tego obszaru są wiekowe buczyny na murszu.

9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)

Siedlisko reprezentuje typowo wykształcony zespół *Stellario-Carpinetum* z gwiazdnicą wielkokwiatową *Stellaria holostea* w runie. Dwu, czasem trzypiętrowy drzewostan budują: grab zwyczajny, buk zwyczajny, dąb szypułkowy. Do największych osobliwości florystycznych występujących w obrębie grądów w OZW należy zaliczyć: *Platanthera chlorantha*, *Gagea spathacea*, *Primula elatior*.

9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*)

Siedlisko reprezentowane przez różne postacie (w tym namurszowe) zespołu *Betulo-Quercetum*, położone w

znacznej odległości od brzegu wydmowego w sąsiedztwie borów i lasów bagiennych oraz buczyn. Wielopiętrowy drzewostan budują głównie: dąb szypułkowy, brzoza brodawkowata, sosna zwyczajna. W bujnej warstwie krzewów główną rolę odgrywają kruszyna pospolita oraz jarzab pospolity. Optimum występowania znajduje tu wiciokrzew pomorski. W runie, w zależności od podtypu dominują: trzęślica modra, orlica pospolita, borówka czarna. Najsłabszą stroną, wpływającą na ocenę stanu płatów tego siedliska są: niedostatek martwego drewna, niewielki udział dębu (dominacja brzozy lub sosny) w części wydzieleń oraz obecność gatunków obcych (świerk pospolity, dąb czerwony).

91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne Siedlisko w OZW reprezentowane jest przez sosnowy bór bagienno-*Vaccinio uliginosi- Pinetum*, brzezinną bagienną *Betuletum pubescentis* oraz ols torfowcowy *Sphagno squarrosi-Alnetum*. Zbiorowiska borów i lasów bagiennych, w stosunku do typowo wykształconych płatów znanych z innych części Pomorza Zachodniego są silnie zubożone florystycznie (z niemal zupełnym brakiem charakterystycznych krzewinek oraz z dominacją trzęślicy modrej).

O ocenie stanu zdecydowała także widoczna eutrofizacja oraz trudne do przewidzenia perspektywy zachowania siedliska.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

Reprezentuje je zespół *Fraxino-Alnetum*. Wielopiętrowy drzewostan buduje olcha czarna z domieszką brzozy brodawkowatej, sporadycznie obumierającego jesionu wyniosłego. W niższych piętrach kluczową rolę odgrywa czerecha zwyczajna, kalina koralowa, trzmielina zwyczajna, baz czarny. Warstwa zielna reprezentowana jest zarówno przez gatunki typowe dla siedliska jak i liczne taksony nitrofilne oraz siedlisk zabagnionych: *Circaea lutetiana*, *Deschampsia caespitosa*, *Eupatorium cannabinum*, *Geum urbanum*, *Juncus effusus*, *Filipendula ulmaria*, *Phalaris arundinacea*, *Iris pseudoacorus*. Osobliwą postacią siedliska są płaty olszowo-jesionowych łęgów źródliskowych z dominacją *Carex remota* występujące w sąsiedztwie buczyn oraz grądów. Stan zachowania siedliska oceniono jako zły z powodu kadłubowego wykształcenia (jednolitej struktury równowiekowych lasów olszowych), zubożenia gatunkowego i niewielkich zasobów martwego drewna. Zagrożeniem potencjalnym dla siedliska jest zaburzenie warunków wodnych (zarówno odwodnienie jak i zabagnienie).

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

Siedlisko reprezentowane jest przez zespół *Ficario-Ulmetum*. Obecnie zjuwenalizowane i regenerujące się w obszarze „Jezioro Bukowo”. Mimo, iż zbiorowiska tych łęgowych lasów znacząco ucierpiały w wyniku choroby jesionów (jesion stanowił ich zasadniczy trzon), istnieje znaczny potencjał oraz dobre perspektywy na ich odtworzenie w przyszłości pod warunkiem uwzględnienia w trakcie przebudowy i zabiegów gospodarczych naturalnych tendencji dynamicznych, popierania bujnie pojawiającego się odnowienia naturalnego właściwych siedliskowo, rodzimych gatunków. Szczególnie ważnym dla siedliska 91F0 jest dążenie do odtworzenia typowej dla tych lasów wielopiętrowej i wielogatunkowej struktury. Do największych osobliwości we florze tych lasów należą: *Primula elatior*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Platanthera chlorantha*, *Listera ovata*. Poważnym potencjalnym zagrożeniem dla tego siedliska jest zaburzenie stosunków wodnych oraz grądowanie (w tym protegowanie buka).

Gatunki roślin wymienione w załączniku II Dyrektywy siedliskowej

2216 Lnica wonna *Linaria odora*

Podczas prac inwentaryzacyjnych w obrębie OZW Lnica wonna została potwierdzona na dwóch monitorowanych przez PMS stanowiskach na mierzei Jamneńskiej (w pasie wydmy białych 2120). Ponadto odnaleziono nie notowane w literaturze stanowisko położone na wydmy szarej kilkaset metrów w głąb lądu w bliskim sąsiedztwie jeziora Jamno (przy drodze Unieście-Łazy). Na każdym z 3 ww. stanowisk gatunek ten tworzy populacje liczące blisko lub przeszło 100 osobników (zarówno kwitnących jak i wegetatywnych) i stosunkowo dobrze zachowane (ocena B). W OZW „Jezioro Bukowo” Lnica wonna wchodzi w skład 2 zespołów roślinnych, *Elymo-Ammophiletum arenariae* na wydmy białej oraz *Helichryso-Jasionetum litoralis* na wydmy szarej. Do gatunków towarzyszących populacjom Inicy należą: *Ammophila arenaria*, *Leymus arenarius*, *Lathyrus japonicus* subsp. *maritimus*, *Artemisia campestris* var. *sericea*, *Hieracium umbellatum* var. *dunense*, *Eryngium maritimum* (w *Elymo-Ammophiletum*); *Carex arenaria*, *Corynephorus canescens*,

Calamagrostis epigejos, *Artemisia campestris* var. *sericea*, *Rhacomitrium canescens* (w *Helichryso-Jasionetum litoralis*). W obu przypadkach *Inica* preferuje miejsca piaszczyste, odsłonięte, o luźnym pokryciu roślinnością.

Z uwagi na lokalizację przedmiotowych stanowisk *Linaria odora* na zachodniej granicy zasięgu w Polsce łączna populacja w OZW ma istotne znaczenie dla ochrony i zachowania gatunku. Ponadto znaczny areal potencjalnych siedlisk dla *Inicy* pozwala sądzić, iż w sprzyjających warunkach populacja gatunku może wykazywać progres. Do największych zagrożeń dla siedliska *Inicy* wonnej zalicza się: procesy naturalne (abrazja, sukcesja drzew i krzewów), presję turystyczną (nadmierne wydeptywanie wydmy, zanieczyszczanie, niszczenie mechaniczne poprzez motory i quady). Za zagrożenia potencjalne uznano: zalesienia i inne sposoby utrwalania wydmy, antropogeniczne umacnianie brzegu morskiego (np. poprzez opaski brzegowe), zmiany sposobu użytkowania gruntów (np. zabudowa). Szacunkowo liczebność populacji na tym obszarze przekracza 2% łącznej wielkości populacji *Inicy* w Polsce (ocena B). Nie jest ona izolowana, lecz występuje na peryferiach zasięgu (B). Ocena ogólna (B) jest wynikiem ocen częściowych.

Pozostałe ważne gatunki roślin i zwierząt

W rozdziale 3.3 figurują pozostałe cenne gatunki roślin występujące na obszarze ostoi „Jezioro Bukowo”. Są to zarówno taksony figurujące na polskiej czerwonej liście (motywacja A) jak i gatunki objęte ochroną prawną (motywacja D).

Znaczenie gospodarcze obszaru

Pod względem gospodarczym obszar PLH320041 Jezioro Bukowo ma istotne znaczenie dla gminy Mielno i dla gminy Darłowo zarówno ze względu na gospodarkę rybacką na jeziorach przybrzeżnych, jak i na atrakcyjność turystyczną całego obszaru.

Gminy bogacą się dzięki masowej turystyce i letniemu wypoczynkowi, wielkiemu zainteresowaniu wczasowiczów i kuracjuszy z całej Polski i z bliskiej zagranicy, zwłaszcza z Niemiec.

W sezonie letnim, ale i poza sezonem, zjeżdżają wielkie rzesze wczasowiczów z kraju i zagranicy. Tu bowiem znajdują dobrze jeszcze zachowany brzeg morski oraz walory klimatyczne. Dąbki mają status uzdrowiska.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	G05		i
L	G01.01		i
M	X		b
H	J02.05.01		o
L	F02.03		i
L	E01.04		i
M	B		i
H	J02.12.01		i
L	F03.01		i
H	E01		b
M	G02		o
H	B01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne / zewnętrzne

	[kod]	[kod]	[i o b]
M	X		b
L	G01.01		i
L	F02.03		i
M	B		i
L	F03.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Borówka R. K. 2002. Środowisko geograficzne. W: Przyroda Województwa Zachodniopomorskiego. Wyd. Oficyna in Plus. Szczecin. p. 40-56. 2. Biuro Konserwacji Przyrody. 2004. Waloryzacja przyrodnicza gminy Mielno. Szczecin. 3. Biuro Konserwacji Przyrody. 2004. Waloryzacja przyrodnicza gminy Darłowo (operat generalny). Szczecin. 4. Czubiński Z. 1950: Zagadnienie geobotaniczne Pomorza. Badania Fizjograficzne nad Polską Zachodnią. Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk. Poznań. 5. Herbich J. (red.) 2004. Siedliska morskie i przybrzeżne, nadmorskie i Śródlądowe solniska i wydmy. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 16. Kondracki J. 1998. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa. 7. Jasnowska J. 2013. Dokumentacja projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura PLH320041 Jezioro Bukowo. 8. Łabuz T. 2013 Pismo dot. opracowywania PZO dla obszaru „Jezioro Bukowo” z dnia 5 czerwca 2013 r. Wydział Nauk o Ziemi, Instytut Nauk o Morzu Uniwersytetu Szczecińskiego. 9. Matuszkiewicz J.M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGI PAN, Warszawa pp.110. 10. Matuszkiewicz Wł. 2001. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. PWN Warszawa. 11. Mróz W. (red.). 2010-2012. Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodniki metodyczne. Cz I, II, III. GIOŚ, Warszawa. 12. Kujawa-Pawlaczyk J. i inni. 2006: Dokumentacja do planu ochrony dla rezerwatu Łazy. 13. Herbichowa M, Pawlaczyk P., Stańko R. 2007. Ochrona wysokich torfowisk bałtyckich na Pomorzu. 14. Piotrowska H. 2003: Zróżnicowanie i dynamika nadmorskich lasów i zarośli w Polsce. Bogucki Wydawnictwo Naukowe. Poznań-Gdańsk. 15. Raport o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim w latach 2008-2009. 2010. Biblioteka Monitoringu Środowiska. Szczecin. 16. Rosadziński S. 2020. Informacja ustna o braku siedliska 2160 Nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika w obszarze Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041. 17. Stasiak J. 1988: Linaria odora (Bieb) Fisch. Subsp. Loeseli. W: A. Jasiewicz (red.) Materiały do poznania gatunków rzadkich i zagrożonych Polski. Fragm. Flor. Geobot. 33 p. 401 – 416. 18. Stasiak J. 1993: Linaria odora (Bieb) Fisch. Subsp. Loeseli. W: R. Kazimierczakowa, K. Zarzycki (red) Polska Czerwona Księga Roślin. PAN Kraków. 326 – 327. 19. Stasiak J., L. Frey 2001: Linaria odora (Bieb) Fisch. Subsp. Loeseli. W: R. Kazimierczakowa, K. Zarzycki (red) Polska Czerwona Księga Roślin. PAN Kraków. 20. Wyniki Państwowego Monitoringu Siedlisk <http://siedliska.gios.gov.pl/21>. Zając A., Zając M. (red) 2001: Atlas rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce. Inst. Bot. PAN Kraków. 22. Zarzycki K , Kazimierczakowa R. 2001. Polska Czerwona Księga Roślin.

PAN Kraków pp. 664.23. Zarzycki K. Mirek Z.: Red list of plants and fungi in Poland. Czerwona lista roślin i grzybów Polski. Kraków: Instytut Botaniki im. W. Szafera PAN, 2006.24. Ziarnik K., Piątkowska D. 2010: Wdrażanie europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000 na przykładzie województwa szczecińskiego. RDOŚ, Biuro Konserw. Przyr. Szczecin, p. 200.25. Żukowski W., Jackowiak B. 1995: Lista roślin naczyniowych ginących i zagrożonych na Pomorzu Zachodnim i w Wielkopolsce. Prace Zakł. Taksonomii Roślin UAM w Poznaniu ,pp. 98.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	99.99	PL02	6.75		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Łązy	*	6.75
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu "Koszaliński Pas Nadmorski"	*	99.99

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie
Adres:	Polska Juliusza Słowackiego 2 71-434 Szczecin
Adres e-mail:	sekretariat@szczecin.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH 320041. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 1922) Link: http://e-dziennik.szczecin.uw.gov.pl/WDU_Z/2014/1922/akt.pdf Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 25 maja 2018 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jezioro Bukowo PLH320041 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2018 r. poz. 2603) Link: http://e-dziennik.szczecin.uw.gov.pl/WDU_Z/2018/2603/akt.pdf
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH320041

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒

Tak

☐

Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)